

Gitukod sa Roma ang Panan-awon - Numero Siyes ug Napulog-unom

Ang Katapusang Pagsulay: Pagsabot sa Simbolismo sa Roma ug sa Tulo ka Paggamit sa Tagna

Jeff Pippenger
2024-09-04

Kadtong anaa sa sayop nga daplin niining katapusang kontrobersiya mahitungod sa simbolo sa Roma nagasalig sa usa ka sayop nga pag-aplikar sa tulo-ka-pilo nga paggamit sa tagna sa dihang ilang gisugyot nga ang tulo ka Roma gihubit pinaagi sa tulo ka mga balaod sa Domingo sa mga tuig 321, 538, ug sa hapit na moabot nga balaod sa Domingo sa Estados Unidos. Sa pagbuhat niini ilang gipahimutang ang usa ka sayop nga pagtuyok sa lagda ug sa kasaysayan sa tagna nga ilang gipili, maingon man usab sa nahimo sa kontrobersiya mahitungod sa upat ka mga insekto sa Joel. Ang upat ka mga kaliwatan nga gisundan sa upat ka mga manunulong nga insekto sa unang unom ka bersikulo sa Joel naghisgot kon sa unsang paagi ang katawhan sa Dios sa hinay-hinay nga pagkapuo sulod sa upat ka mga kaliwatan, ug nga ang maong pagkapuo natuman pinaagi sa pagdawat sa Adventismo sa teolohiya sa Roma ug sa apostatang Protestantismo.

Sa karon nga kontrobersiya, kadtong naninguha sa paggamit sa balaod sa Domingo aron ihulagway ang tulo ka Roma, nagalikay sa kamatuoran nga sa pagkatinuod adunay upat ka mga balaod sa Domingo nga giila sa profetikong Pulong sa Dios, ug nga ang tuig 321 nagrepresentar sa umaabot nga balaod sa Domingo sa Estados Unidos, ug ang balaod sa Domingo sa 538 nagatipolohiya sa balaod sa Domingo nga ipatuman ibabaw sa tanang kanasoran sa kalibutan. Ang upat ka mga balaod sa Domingo dili nagaila ug tulo ka mga balaod sa Domingo, ilabina kon ang ikatulong pagpadayag sa usa ka triplikadong aplikasyon sa propesiya nagrepresentar sa kataposang katumanan. Ang umaabot nga balaod sa Domingo sa Estados Unidos dili mao ang kataposang balaod sa Domingo; sa pagkatinuod, kini nagtimaan sa sinugdanan sa usa ka sunod-sunod nga mga balaod sa Domingo samtang ang matag nasod sa kalibutan sa hinay-hinay modawat sa marka sa awtoridad sa pagka-papa.

Kadtong mga gipukaw niadtong Hulyo, 2023, gikinahanglan nga makasabut nga ang profesiyal nga pagsulay nga nagaatubang kanila mahitabo sa panahon sa pagbubo sa Espiritu Santo, ug nga niadtong pagbuboha ang usa ka pundok nagadawat sa “lana,” ug ang laing pundok nagadawat sa “kusog nga paglimbong.” Ang nag-unang hulagway niadtong mga nakadawat sa kusog nga paglimbong gilarawan sa mao gayud nga kapitulo diin makita ang pahayag nga kusog nga paglimbong, ug sa maong kapitulo ang kamatuoran nga gihigugma o gisalikway mao ang kamatuoran nga naghulagway sa profesiyal nga relasyon tali sa paganong Roma ug sa papal nga Roma.

Ang propetikong relasyon tali sa 321 ug 538 gipakita pinaagi sa propetikong relasyon tali sa iglesya sa Pergamos ug sa iglesya sa Thyatira. Sa kataposang mga adlaw, ang paganong Roma, nga

girepresentahan sa 321 ug Pergamos, usa ka simbolo sa Tinipong Bansa sa Amerika, ug ang papal nga Roma, nga girepresentahan sa 538 ug Thyatira, usa ka simbolo sa Modernong Roma.

Ang unang Roma sa 321 usa ka talagsaong estado sa gahum, ug ang ikaduhang Roma sa 538 usa ka doble nga gahum nga nagrepresentar sa panaghiusa sa iglesia ug estado, diin ang iglesia maoy nagkontrolar sa maong relasyon. Ang ikatulo ug katapusang Roma, nga mao ang modernong Roma, usa ka tulo-ka-bahin nga gahum nga naglangkob sa dragon, sa mapintas nga mananap, ug sa mini nga propeta.

Nagtudlo si Pablo nga ang dili pagsabot sa propetiko ug historikal nga relasyon sa pagano nga Roma (ang dragon) ug sa papal nga Roma (ang mananap) mao ang pagpakita sa pagdumot sa kamatuoran nga nagdala sa kusog nga limbong. Ang tanang mga propeta, lakip si Pablo, sa mas piho pa naghigot mahitungod sa katapusang mga adlaw, busa ang relasyon tali sa duha ka mga gahum diha sa kasaysayan ni Pablo nagrepresentar sa relasyon tali sa tulo ka mga gahum sa Modernong Roma sa katapusang mga adlaw. Ang pagsalikway sa propetiko nga relasyon nga “naghimo” sa tulo-ka-pilo nga panaghiusa sa dragon, sa mananap, ug sa mini nga propeta sa katapusang mga adlaw mao ang pagsiguro sa kusog nga limbong alang sa imong kaugalingon.

Ang pribadong paghubad ni Uriah Smith sa hari sa amihanan nagrepresentar sa usa ka “hinungdan” nga nagpatungha ug usa ka “epekto.” Apan ang pundok nga anaa sa sayop nga bahin sa mga panaglalis mahitungod sa Roma espesipikong giila nga walay abilidad sa pagmatarong gikan sa hinungdan ngadto sa epekto. Wala makita ni Smith nga ang iyang sayop nga pag-aplikar sa hari sa amihanan nagpatungha ug usa ka profetikong plataporma nga modala kaniya usab sa sayop nga pagrepresentar sa ikaunom nga hampak, diin anaa ang usa ka pasidaan sa pagbantay o pagkawala sa bisti sa pagkamatarong ni Cristo.

Sama sa pagpasiugda ni Pablo diha sa 2 Tesalonica, si Juan sa ikanapulong-unom nga kapitulo sa Pinadayag ug sa ikaunom nga hampak nagpasiugda sa kamahinungdanon sa pagsabot kon kinsa ang tulo ka gahom nga nagamando sa kalibotan paingon sa Armagedon. Ang sayop nga pag-aplikar ni Smith sa hari sa amihanan nagapamatuod sa usa ka kawalay-kabahiran sa husto nga pag-aplikar sa mga tipo ug antitipo.

Si Smith dili makahimo, o dili buot, sa pagpadapat sa prinsipyo nga sa hilabihan kalig-on gipahayag diha sa mga sinulat ni Pablo, nga ang literal sa wala pa ang yugto sa panahon sa krus nagrepresentar sa espirituwal sa human na sa yugto sa panahon sa krus. Sa dihang kining maong prinsipyo pagasundon sa mabinantayon ug husto, sayon nga mapamatud-an nga ang “hari sa amihanan” usa sa daghang mga simbolo nga nagrepresentar sa espirituwal nga “hari sa amihanan” sa katapusang mga adlaw. Ang mga Seventh-day Adventist labaw pa sa bisan unsang ubang katawhan kinahanglan mahibalo nga ang usa sa mga nag-unang estruktura nga gisaligan sa tagna mao ang panaglalis tali kang Cristo ug kang Satanas. Si Cristo mao ang tinuod nga Hari sa amihanan, ug si Satanas naningkamot sa pagpakita sa iyang kaugalingon ingon nga peke nga hari sa amihanan.

Usa ka Awit ug Salmo alang sa mga anak ni Kora. Daku ang Ginoo, ug angay gayud nga dayegon sa dakbayan sa atong Dios, sa bukid sa iyang pagkabalaan. Matahom ang

kahimutangan niini, ang kalipay sa tibook yuta, mao ang bukid sa Sion, sa mga dapit sa amihanan, ang dakbayan sa dakung Hari. Ang Dios nailhan diha sa iyang mga palasyo ingon nga dalangpanan. Mga Salmo 48:1–3.

Ang mga paningkamot ni Satanas sa pagpalsipikar sa tinuod nga Hari sa Amihanan naglakip sa paggamit sa papa sa Roma ingon nga iyang yutan-ong representante. Si Satanas mao ang anticristo, ug mao usab ang papa sa Roma, nga maoy puli ni Satanas sa iyang buluhaton sa paglimbong.

“Aron masiguro ang kalibotanon nga mga ganansiya ug mga kadunggan, ang iglesya gidala sa pagpangita sa pabor ug suporta sa mga dagkung tawo sa yuta; ug sa ingon, sanglit gisalikway niya si Cristo, siya nadani sa paghatag sa iyang pagkamaunongon ngadto sa representante ni Satanas—ang obispo sa Roma.” *The Great Controversy*, 50.

Sa pagkabungkag sa gingharian ni Alejandro nga Bantogan, si Seleucus Nicator nahimong unang hari sa amihanan sa kasaysayan nga girepresentahan diha sa Daniel kapitulo onse. Ang iyang amahan, si Antiochus, usa ka impluwensiyal nga pangulo sa gingharian ni Alejandro, ug ang iyang anak, si Seleucus, gihimong satrapa sa Babilonia. Ang “satrapa” usa ka gobernador, ug sa dihang nasiguro na ni Seleucus ang tulo sa upat ka heograpikal nga mga bahin diin nabahin ang gingharian ni Alejandro, nahimo siyang hari sa amihanan.

Ang pribadong paghubad ni Smith ug ang iyang paglikay sa mga lagda sa gramatika mitultol kaniya sa paghunahuna nga ang katapusang mga gahum nga naglangkob sa pakighiusa ni Satanas sa daotan sa katapusang mga adlaw gilarawan sa tagna ingon nga literal nga mga gahum, dili espirituwal nga mga gahum. Busa, wala niya makita nga si Seleucus Nicator, ingon nga unang hari sa amihanan, ang gobernador sa Babilonia, pinaagi sa pagkinahanglanon sa tagna magarepresentar sa katapusang espirituwal nga hari sa amihanan nga mao ang gahum nga nagmando sa modernong espirituwal nga Babilonia.

Ug miabut ang usa sa pito ka mga manolunda nga may pito ka mga panaksan, ug nakigsulti kanako, nga nagaingon kanako, Umari ka dinhi; ipakita ko kanimo ang paghukom sa dakung bigaon nga nagalingkod ibabaw sa daghang katubigan: Nga kaniya nakighilawas ang mga hari sa yuta, ug ang mga pumoluyo sa yuta nangahubog pinaagi sa bino sa iyang pagpakighilawas. Busa gidala niya ako diha sa Espiritu ngadto sa kamingawan: ug nakita ko ang usa ka babaye nga nagalingkod ibabaw sa usa ka mapulang mapula nga mapintas nga mananap, nga puno sa mga ngalan sa pagpasipala, nga may pito ka mga ulo ug napulo ka mga sungay. Ug ang babaye ginasul-oban ug purpura ug mapulang mapula, ug gidayandayanan sa bulawan ug mahalong mga bato ug mga mutya, nga may usa ka bulawang kopa sa iyang kamot nga puno sa mga dulumtanan ug sa mga kahugawan sa iyang pagpakighilawas: Ug sa iyang agtang may usa ka ngalan nga nahisulat, TINAGO, DAKUNG BABILONIA, INAHAN SA MGA BIGAON UG SA MGA DULUMTANAN SA YUTA. Ug nakita ko ang babaye nga nangahubog sa dugo sa mga balaan, ug sa dugo sa mga martir ni Jesus: ug sa pagkakita ko kaniya, nahibulong ako sa dakung kahibulong. Pinadayag 17:1-6.

Ang gahum nga nagmando sa Babilonia sa ulahing mga adlaw mao ang iglesiang papal, ug busa siya usab mao ang espirituhanong hari sa amihanan.

“Ang babaye (Babylon) sa Pinadayag 17 gihulagway nga ‘gisul-oban sa purpura ug mapula nga kolor, ug gidayandayanan sa bulawan ug mahalong mga bato ug mga mutya, nga may bulawang kopa sa iyang kamot nga puno sa mga dulumtanan ug kahugawan: ... ug sa iyang agtang may usa ka ngalan nga nahisulat, Tinago, ang Dakung Babilonia, ang inahan sa mga bigaon.’ Miingon ang manalagna: ‘Nakita ko ang babaye nga nahubog sa dugo sa mga balaan, ug sa dugo sa mga martir ni Jesus.’ Gipahayag pa gayud ang Babylon nga mao ‘kanang dakung siyudad, nga nagahari ibabaw sa mga hari sa yuta.’ Pinadayag 17:4-6, 18. Ang gahum nga sulod sa daghang mga siglo nagpabilin sa malupigon nga paggahum ibabaw sa mga monarka sa Kristiyanidad mao ang Roma. Ang purpura ug mapula nga kolor, ang bulawan ug mahalong mga bato ug mga mutya, sa mahayag nga paagi naghulagway sa kahalangdon ug sa labaw pa sa harianong pagkagarbo nga gipakita sa mapahitas-ong lingkoranan sa Roma. Ug walay laing gahum nga sa pagkatinuod ikapamulong nga ‘nahubog sa dugo sa mga balaan’ gawas sa maong iglesia nga sa hilabihan ka mabangis naglutos sa mga sumusunod ni Cristo. Ang Babylon gisumbong usab sa sala sa dili matarung nga pakigdugtong sa ‘mga hari sa yuta.’ Pinaagi sa pagbiya gikan sa Ginoo, ug sa pakig-alyansa sa mga pagano, ang Judiyoung iglesia nahimong usa ka bigaon; ug ang Roma, nga sa samang paagi nagpadunot sa iyang kaugalingon pinaagi sa pagpangita sa suporta sa kalibutanong mga gahum, nakadawat sa samang paghukom.” The Great Controversy, 382.

Ang gobernador mao ang hari, ug sumala kang Isaias, ang usa ka hari mao ang gingharian ug mao usab ang kaulohang siyudad sa usa ka gingharian.

Kay ang ulo sa Siria mao ang Damasco, ug ang ulo sa Damasco mao si Rezin; ug sulod sa kan-uman ug lima ka tuig ang Ephraim pagadugmokon, aron dili na siya mahimong usa ka katawohan. Ug ang ulo sa Ephraim mao ang Samaria, ug ang ulo sa Samaria mao ang anak ni Remalias. Kon kamo dili motoo, sa pagkatinuod dili kamo mapalig-on. Isaias 7:8, 9.

Sumala sa pagpamatuod ni Isaias, ang usa ka tinun-an sa tagna nga mahigmata sa Hulyo sa 2023 ngadto sa usa ka propetikong proseso sa pagsulay kinahanglan makaila sa propetikong simbolismo sa “ulo” kon buot siya mapalig-on. Kon dili niya maila ug magamit ang simbolismo sa usa ka “ulo” sa dihang gikinahanglan kini, nan dili siya mapalig-on. Kadtong dili motuo dili mapalig-on, ug busa si Isaias nag-ila sa duha ka hut-ong sa mga magsisimba sa katapusang mga adlaw nga mahimo’g mapalig-on o dili mapalig-on. Sila mao ang mao rang duha ka hut-ong nga adunay “lana,” o walay “lana.”

Usa ka hut-ong nga napahimutang na ug adunay lana, modawat sa mensahe sa Tunga sa Gabii nga Singgit nga nagsugod sa pagkapadayag niadtong Hulyo sa 2023, o modawat sila sa kusog nga paglimbong sa 2 Tesalonica. Ang ilang pagsulay mao ang pagporma sa larawan sa mananap, ug ang paagi diin ang mananap maporma, kon ang mananap nga pagkapapa sa Mangitngit nga mga Kapanahonan, o ang iyang larawan nga giporma sa Tinipong Bansa sa Amerika, o ang tulo-ka-pilo nga panaghiusa nga magdala sa kalibotan ngadto sa Armagedon. Naglakip kini sa panginahanglan sa pag-ila nga ang “ulo,” ang “hari,” ang magmamando sa laing duha ka mga gahum nga naglangkob sa tulo-ka-pilo nga panaghiusa, mao ang gahum sa pagkapapa.

Ang “ulo,” ang kapital nga siyudad sa Juda mao ang Jerusalem, ang siyudad nga gipili sa Ginoo aron ibutang ang Iyang ngalan.

Ug si Rehoboam, ang anak ni Solomon, naghari sa Juda. Si Rehoboam may kap-atan ug usa ka tuig ang panuigon sa dihang nagsugod siya sa paghari, ug siya naghari sulod sa napulo ug pito ka tuig sa Jerusalem, ang siyudad nga gipili sa Ginoo gikan sa tanang mga banay sa Israel, aron ibutang didto ang iyang ngalan. Ug ang ngalan sa iyang inahan mao si Naamah, usa ka Ammonhanon. 1 Mga Hari 14:21.

Sa dakong dakong kontrobersiya tali ni Cristo ug ni Satanas, ang kapital nga siyudad ni Cristo, diin Iyang gibutang ang Iyang ngalan, mao ang Jerusalem, ug ang peke ni Satanas mao ang literal nga siyudad sa Babilonia nga nagarepresentar sa espirituwal nga Babilonia, ang dako nga siyudad sa ulahing mga adlaw. Gibutang ni Satanas ang iyang ngalan ibabaw sa agtang ingon nga peke sa siyudad ug kapital sa Dios. Ang hari nga nagapuyo didto mao ang inahan sa mga bigaon nga nakighilawas sa mga hari sa yuta. Ang inahan sa mga bigaon mao ang gahum sa pagkapapa, ug ang iyang mga anak nga babaye mao ang nangapukan nga mga Protestante nga mga iglesia, diin ang pangunang napukan nga apostatang iglesia mao ang apostatang mga Protestante sa Tinipong Bansa sa Amerika.

Kadtong mga apostatang Protestante nagrepresentar sa Protestante nga sungay sa mananap sa yuta, ug sila nahilambigit sa ilang inahan tungod sa ilang pagsalikway sa mensaheng matagnaon nga gibuklad sa 1798. Ang ilang katugbang, ang Republikano nga sungay, nahilambigit sa mga hari sa yuta pinaagi sa ilang relasyon sa United Nations, ang napulo ka mga hari sa Pinadayag disi-siete. Ang tulo-ka-bahin nga panaghiusa nga nagamando sa kalibotan ngadto sa Armageddon girepresentar pinaagi sa iyang ulo, diin gibutang ang iyang ngalan, ug ang espirituhanong modernong Roma mao ang espirituhanong modernong Babilonia. Ang iyang “ulo” mao ang gahum sa kapapahan.

Ang nahauna nagrepresentar sa katapusan, ug bisan kon iaplikar mo ang Daniel kapitulo dos sama sa gibuhat sa mga Millerite, nga nagrepresentar sa upat ka gingharian, o sama sa gipadayag sa kaulahian nga mga adlaw nga nagrepresentar sa walo ka gingharian, ang unang gingharian mao ang literal nga Babilonia. Ang mga Millerite mosulti kaninyo nga ang katapusan mao ang literal nga Roma. Ang Babilonia ug Roma mapulihan nga mga simbolo, kay sila mao ang nahauna ug ang katapusan sa usa ka propetikong linya.

Sa kataposang mga adlaw, ang unang gingharian sa literal nga Babilonya nagrepresentar sa ikawalong ug katapusang gingharian nga mao ang espirituwal nga modernong Babilonya, ug mao usab ang espirituwal nga modernong Roma. Diha sa duruha ka mga saksi nga girepresentahan diha sa Daniel kapitulo dos, ang Babilonya ug Roma mga simbolo nga mailisan sa usag usa.

Sa dihang ang bigaong papal gihulagway nga adunay usa ka ngalan sa iyang agtang nga nagpaila sa “Mystery Babylon,” nagpaila usab kini sa “misteryo nga Roma.” Ang usa ka propetikong “misteryo” nagrepresentar sa usa ka kamatuoran nga hilabihan ka halalum nga imposible masabtan ang giladmon sa kamatuoran nga girepresentahan niini, ilabina kon walay impluwensiya sa Balaang Espiritu. Apan ang usa ka biblikanhong “misteryo” nagkinahanglan usab nga ang

gipadayag nga may kalabutan sa maong misteryo maoy usa ka gikinahanglang pagsabot alang niadtong nangita sa pag-agi sa pagsulay. Mao kini ang hinungdan nga ang duha ka mga saksi sa Pinadayag nagpasiugda sa panginahanglan sa pagsabot sa modernong Roma.

Ania ang kaalam. Ang adunay salabutan mag-ihap sa gidaghanon sa mapintas nga mananap: kay kini mao ang gidaghanon sa usa ka tawo; ug ang iyang gidaghanon mao ang unom ka gatus ug kan-uman ug unom. Pinadayag 13:18.

Ang “kaalam” nakasabut sa gidaghanon sa mananap, nga mao ang gidaghanon sa usa ka tawo kansang gidaghanon mao ang unom, unom, unom. Ang “tawo sa sala” mao ang ulo sa mananap. Ang kaalam maoy usa ka kinaiya sa mga maalamong ulay sa katapusang mga adlaw, ug simbolo usab kini sa mga nakasabut sa pagdugang sa kahibalo sa katapusang mga adlaw. Ang mga wala makasabut mao ang mga buang-buang nga ulay ug mao ang mga daotan. Ang “kaalam” nga ilang wala masabti kinahanglan, tungod sa kinahanglanon sa tagna, anaa sa konteksto sa katapusang matagnaong pagsulay, kay niini nga panahon anaa ang mga maalamon ug mga buang-buang nga ulay. Kinahanglan nilang masabtan ang “unom, unom, unom.” Ang hunahuna nga may kaalam gipahimutang usab ni Juan sa katapusang mga adlaw diha sa Pinadayag kapitulo disyete.

Ug ania ang salabutan nga may kaalam. Ang pito ka ulo maoy pito ka bukid, diin ang babaye nagalingkod. Ug adunay pito ka mga hari: ang lima nangapukan na, ug ang usa anaa pa, ug ang usa wala pa moabot; ug sa diha nga moabot siya, kinahanglan magpabilin siya sa makadiyot nga panahon. Ug ang mananap nga kaniadto mao, ug karon wala na, mao gayud ang ikawalo, ug gikan siya sa pito, ug moadto ngadto sa kalaglagan. Pinadayag 17:9–11.

Ang “hunahuna” nga may kaalam sa pagsabot sa gidaghanon nga “unom, unom, unom,” mao ang usa ka maalamong ulay nga nakabaton sa “hunahuna ni Cristo.”

Kay kinsa ba ang nakaila sa hunahuna sa Ginoo, aron siya makatudlo kaniya? Apan kita may hunahuna ni Cristo. 1 Corinto 2:16.

Ang pundok sa mga maalamong ulay adunay hunahuna ni Cristo, ug ang buang nga daotan nga mga ulay adunay hunahuna sa kaaway ni Cristo.

“Miabot na ang panahon nga ang matuod nga kahayag mosidlak taliwala sa moral nga kangitngit. Ang mensahe sa ikatulong manulonda gipadala ngadto sa kalibotan, nga nagpasidaan sa mga tawo batok sa pagdawat sa marka sa mananap o sa iyang larawan diha sa ilang mga agtang o sa ilang mga kamot. Ang pagdawat niini nga marka nagpasabot sa pag-abot sa mao rang paghukom nga gihimo sa mananap, ug sa pagpasiugda sa mao rang mga ideya, sa dayag nga pagsupak sa pulong sa Dios.” Review and Herald, July 13, 1897.

Ang pagporma sa larawan sa mananap mao ang katapusang pagsulay alang sa mga ulay sa sambingay, ug ang manggialamon adunay hunahuna ni Cristo, kay miabot sila sa mao rang paghukom nga gihimo ni Cristo, kay gipasakop nila ang ilang kabubut-on ngadto sa pagmando sa Balaang Espiritu. Ang pagporma sa larawan ni Cristo diha sa mga manggialamong ulay nagpakiglain sa pagporma sa larawan sa mananap diha sa mga buang nga ulay. Ang mga buang nga ulay miabot sa mao rang paghukom nga gihimo sa mananap, kay nangalibog sila sa pangutana

sa pagsulay mahitungod sa husto nga pag-ila sa anticristo, nga mao ang peke nga hari sa amihanan ug ang ulo sa modernong Roma.

“Kadtong nangalibog sa ilang pagsabot sa pulong, nga mapakyas sa pagkakita sa kahulogan sa antikristo, sa pagkatinuod ibutang nila ang ilang kaugalingon sa dapig sa antikristo.” Kress Collection, 105.

Ang mga buangbuang nga ulay sa panahon sa pagsulay nga gihulagway ingon nga pagporma sa larawan sa mapintas nga mananap naglibog sa ilang pagsabot sa Pulong. Ang ilang kalibog nagasukad sa sayop nga pagsabot sa profetikanhong Pulong sa Dios, ug tungod kay napakyas sila sa pagkakita sa husto nga kahulogan sa Modernong Roma, ilang nadawat ang kusog nga paglimbong, miabot sa maong sama nga paghukom ingon sa mapintas nga mananap, ug gipanindigan ang mao ra nga mga ideya sa pagka-papa sa dayag nga pagsupak sa Pulong sa Dios, ug gibutang nila ang ilang kaugalingon sa dapig sa antikristo.

Padayonon nato kining mga hunahuna sa sunod nga artikulo niini nga kategoriya.